

Hun hørte en Violin blive stemt.

»Ja, Musikken er kommen. Sangerne fra Byen er her ogsaa. De skal vist straks begynde. Og veed du, hvem der ogsaa kommer?«

»Nej.«

»Karsten From. Kan du tænke dig! Vilhelmine fortalte mig det for lidt siden. Han lod sig præsentere for hende igaar ved Skovfesten og tilbød straks at komme her iaften med sin Guitar og underholde Gæsterne.«

»Naa, det kan jo blive ganske fornøjeligt,« sagde Jytte. »Jeg foretrækker i hvert Fald ham for denne rædselsfulde Maler-Sangforening. Det er dog en taabelig Ide af John.«

»Du skulde vist hellere gaa op og lægge dig, Jytte. Du er jo ganske kold paa dine Hænder.«

»Ja, jeg tror, jeg er kommen til at fryse lidt ... Skal vi ikke gaa ind?«

ENSLEV forlod Storeholt den næste Morgen for at rejse til Jylland, hvor han allerede om Eftermiddagen skulde tale ved et nyt Møde. Saadan drog han i de følgende Uger fra Sted til Sted for at holde Mandtal over sine Trofaste. Hans voldsomme Sprog og den Hensynsløshed, hvormed han foer frem mod enhver, som han mistænkte for Frafald, skabte